

Poul Schlüter (KF):

Selv om det er uhyre fristende at fortsætte og deltage i den meget kvalificerede moraldebat, som nu foregår, mener jeg på den anden side ikke, det er ganske malplaceret, hvis jeg vender tilbage til statsministerens taler. Jeg må afvise disse forsøg på det sidste på at gøre statsministeren til en biperson i denne dags drøftelse.

Statsministeren sagde i sine replikker, at han med glæde noterede sig, at olieproblemerne sluttede med bred enighed. Det vil vi gerne slutte os til, det mener vi får stor betydning. Det begyndte ikke så godt, fandt vi, men det sluttede rigtig pænt. Jeg synes, det har sin store værdi over for det samlede danske erhvervsliv, at vi omsider fik en løsning med meget bred tilslutning, for det betyder også, at der nu ligger en fast oliepolitik, som under alle omstændigheder kan fortsætte efter et kommende valg, en oliepolitik, som også vil kunne fortsættes, hvis vi får et regeringsskifte; det har vi lagt vægt på.

Statsministeren kunne ikke rigtig lide, at jeg brugte det udtryk, at hans tale var et skønmaleri, men det må jeg fastholde, ikke mindst efter statsministerens replikker. Det var næsten trommesalsstilen, statsministeren brugte i dag.

Han skabte indtrykket af, at der på det nærmeste blev tale om en lettelse i skatte trykket, i hvert fald det direkte skatte tryk, til næste år. Jeg tror ikke et øjeblik på det; i hvert fald må jeg anse det for fuldstændig sikkert, at vi får en stigning i de direkte kommunale skatter, vel på 1-1½ pct., på grund af den udgiftskurs, regeringen påfører kommuner og amter.

Hvad angår det statslige skatte tryk, tør jeg ikke sige, om den direkte beskatning stiger til næste år, men den må gøre det på et eller andet tidspunkt, som udgifterne gør det, men i hvert fald kommer afgifterne vel til efteråret. Derfor mener jeg, at skønmaleriet er uberegtiget.

Jeg anerkender, at vi heldigvis har oplevet en glædelig stigning i eksporten på det sidste, men det er et sofastykke at tegne, hvis man nøjes med den kendsgerning, og jeg synes, statsministeren udelod alle de foruroligende træk i udviklingen. De tal, jeg nævnte, kom direkte fra den konjunkturoversigt, regeringen offentliggjorde i forgårs.

Statsministeren forsømmer efter min opfattelse sin opgave pædagogisk, hvis han bare tegner den optimisme, som ligger i, at vi har en let stigning i eksporten en kort periode, for konjunkturoversigten, som jo er regeringens værk, når alligevel til det slutresultat, at vi til næste år må vente en kraftig stigning i betalingsbalanceunderskuddet.

Og så oplever vi formentlig endda i år, 1981, at de fleste virksomheder er i gang med en kraftig nedbringelse af deres lagerbeholdninger. De skal suppleres op igen i 1982. Vi får en alvorlig forringelse af betalingsbalancen igen i 1982. Det står på s. 19. Hvorfor nævner statsministeren ikke det som et afgørende hovedpunkt? Eller at det samlede bruttonationalprodukt vil være uændret i år sammenholdt med 1980, men på det grundlag, at vi har stigende offentlige udgifter og stærkt stigende renteudgifter, altså at stillingen bliver forringet?

Hvorfor forbigår statsministeren mine betragtninger om den takt, at vi i fjor havde et underskud i de offentlige drifts- og anlægsudgifter på 10 mia kr., i år på 25 mia kr. og til næste år på 29 mia kr.? At man kan holde en statsministertale under en afslutningsdebat og forbigå disse tyngende kendsgerninger, er utroligt.

Er det da ikke rigtigt, at regeringen nu venter større arbejdsløshed i 1982, end regeringen skønnede blot i marts måned, for kort tid siden?

Så er der endda den lange baggrund, at 200.000 flere – det nævnte dog hr. Camre – siden 1972 er ansat hos det offentlige, og at der er fjernet 150.000 job i erhvervslivet. Foruroliger det ikke regeringen, at vi nu har passeret det punkt, som betyder, at der er lige så mange indbyggere i vort land, som modtager hovedparten af deres indkomst via de offentlige kasser på den ene eller den anden måde, som der er mennesker, som er ansat i erhvervslivet?

Derfor når jeg desværre til det resultat, at det er berettiget at fastslå, at regeringen følger en politik, som ikke bringer os ud af krisen, men som får os længere ind i krisen. Det står ringere til i år end i fjor på næsten alle områder – jo, der er den lille stigning i eksporten, det var godt – men på næsten alle områder.

Det bliver endnu svagere til næste år. Hvordan vil det gå hen mod midten for ikke